

have lønede Bierhverv. Og derefter kommer man nu og bebrejder os, at vi er af den samme Opfattelse!

Den ærede Ordfører skruede sig meget højt op og talte om, at vi har skildret det, som om der forelæa en Alberti-Katastrofe. Jeg synes, det er ganske urimeligt af den ærede Ordfører at tale paa den Maade efter de Taler, der blev holdt her i Eftermiddags. Jeg har for mit Vedkommende erkendt, at der ikke foreligger nogen som helst Grund til at rette Angreb paa de Tjenestemænd, der er i Udenrigsministeriet, eftersom de med fuldkommen lovlig Ret sidder inde med de Bierhverv, de har faaet; og jeg har yderligere tilføjet, at efter min Formening er de i alle Henseender ærlige Mænd, som der ikke er nogen Grund til at sige noget paa i denne Sag. Saa er det da ganske urimeligt, naar den ærede Ordfører staar op og taler paa den Maade, han gjorde, og siger, at vi fremstiller Forholdene, som om der foreligger en Alberti-Katastrofe.

Nej, med Hensyn til dette Spørgsmaal er der en saglig Begrundelse til Trods for Ministerens Protest i saa Henseende; Ministeren siger nemlig, at der er ingen saglig Begrundelse. Den saglige Begrundelse kommer netop fra Kommissionen med Venstres Tilslutning: at Udenrigsministeriets Embedsmænd ikke kan have disse Erhverv. Men jeg har en anden saglig Begrundelse; den har jeg fremhævet en Gang overfor den højtærede Minister, men den vil han ikke høre. Det er den, at naar vi vedtager de Lovforslag, som foreligger her, saa forhøjer vi Lønningerne til vore udenrigsministerielle Tjenestemænd meget betydeligt; saa vidt jeg ved, gaar der nok en 1½ Mill. Kr. til Forhøjelse af Lønninger. Naar vi giver en saa betydelig Sum ud hertil og sætter Lønningerne saaledes op, at en Direktør alt i alt kan naa op paa 27 000 Kr. og Afdelingscheferne til godt og vel 20 000 Kr., saa mener vi for vort Vedkommende, at disse Folk maa kunne klare sig uden Bierhverv. Det er den saglige Begrundelse, jeg har for min Stilling her, og jeg søger slet ikke andre Steder hen for at finde helt andre Motiver af den Slags, som den ærede Ordfører taler om, for min Stilling. Naar vi byder Udenrigsministeriets Tjenestemænd disse Lønninger, nu vel, saa maa de arbejde for dem, og vil de ikke det, saa maa de gaa deres Vej; saa er der ikke noget at gøre ved det.

Jeg kan ikke tage andet Standpunkt end dette i et Øjeblik, da man vender sig mod Arbejderklassen her i Landet, mod Folk, der tjener en meget ringe Løn, Folk,

som ikke tjener 100 Kr. om Ugen, og kommer og forlanger, at de skal aflevere 25 pCt. af deres ugentlige Indtægt, for at vi kan redde Industrien og Erhvervslivet her i Landet. I et Øjeblik, da man kommer til Arbejderne med saadanne Fordringer, synes jeg, at de Herrer maa kunne forstaa, at det vilde være ganske umuligt for mig at forsvare, at vi tillod Tjenestemænd, som vi giver en Løn paa 20 000—27 000 Kr., at have Bierhverv, hvis samlede Indtægter løber op til maaske 100 000 Kr. eller derover aarlig. Det kan vort Parti ikke gøre, og jeg forstaaer ikke, at de andre Herrer af de andre Partier har moralsk Mod til at gøre det. Jeg tror, som jeg sagde i Eftermiddags, at naar et Aar eller lidt mere er gaaet, vil der være Masser af unge, dygtige, energiske Folk, som gerne vil have disse Stillinger til de Lønninger, der foreslaas her. Og hvis Overklassen ikke vil leve for saadanne Lønninger, 20 000—27 000 Kr., nu vel, saa tror jeg, der bliver meget urolige Forhold i den kommende Tid. Derom kan man være overbevist. Jeg tror ikke, Overklassen kan opretholde de kolossale Tantiømer og Indtægter, den har haft i de senere Aar; det tror jeg slet ikke lader sig gøre, og de andre Herrer i de andre Partier maa dog, naar de ser sig om i Verden, være klare over, at Overklassen kommer til at give Slip paa den sidste Del af de store Indtægter, hvis der skal næres Haab om, at der skal blive nogenlunde Ro til at leve her i Verden. Dette er en fuldstændig Motivering af Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til „Ben“-Spørgsmaalet.

Jeg maa endelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der nu supplerede sine Udtalelser i Betænkningen med en ny fjendtlig Tale mod Husmændene. Det ærede Medlem ønskede egentlig, at man skulde ændre den Liste, der findes paa tredje Side i Betænkningen, saaledes at Mejerier, Slagterier, Andelselskaber i det hele taget, fik 3 Repræsentanter, Landboforeningerne 2 Repræsentanter og Landhusholdningsselskabet 1 Repræsentant; og derefter kunde han saa tænke sig, at Husmandsforeningerne fik 2 Repræsentanter. Den Begrundelse, det ærede Medlem nu gav i saa Henseende var noget svævende, det maa jeg tilstaa. Det ærede Medlem kom ikke nærmere ind paa de Betragtninger, han anstiller i Betænkningen, hvor det er Arealerne og Flæskesiderne, der er det afgørende. I Aften holdt han sig særlig til Medlemstallet. Men selv om det ærede Medlem vil holde sig til Medlemstallet, saa er dette i Landboforenin-